

Mit mondana Semmelweis Ignác?

2020 november 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Merkely Béla nagyon kemény véleménye!

Az ember ösztönösen felejt, és önvédelemből megszépíti a valóságot

Nyáron már azt gondolhattuk, úrrá lettünk egy, más nemzeteket sorra földbe döngöl? járvány fölött, így az alapvet? társadalmi, gazdasági, kulturális folyamatok némi zökken?t követ?en a megszokott módon m?ködnek majd tovább.

S mivel az első hullámban alacsony volt a megbetegedések száma, a kezdeti ijedtség után, a koronavírus-járvány másodszori megjelenésekor sokan úgy is értékelték a helyzetet, hogy talán túlzott volt a tavaszi reakció. Egyre többen kezdték a maszkhasználat hasznosságát, sőt a vírus létezését is tagadni. Megszépitették maguknak a valóságot.

A Janus-arcú vírus azonban tornádóként csapott le ránk augusztus utolsó hetében. A szakértők figyelmeztettek, az egészségügy folyamatosan készült, a politikusok járványügyi, gazdasági és társadalmi védecsomaggal várták a második hullámot, ám mi, magyarok, Európa többi népéhez hasonlóan, szívünkben nem voltunk erre felkészülve, és ezért a második hullám egyre nagyobb áldozatokat követel Magyarországon is. Teheti, mert óvatlanabbak és túlzottan magabiztosak lettünk.

A Covid-19 más, mint gyermekkorunk betegségei, a korabeli, hozzá hasonló pusztító járványok, mint a fekete himlő, a pestis, a kolera, a tífusz, a skarlát, a torokgyík, a gyermekbénulás és a spanyolnátha, amelyek olyanok egy európai számára, mint a gyermekmésék, melyekről sokat hallottunk elődeinktől, de magunk nem tapasztaltuk meg őket. Mindez természetes emberi reakció, hiszen a planétán végigsöprő, meglepetésszerű esemény távoli képe nem elég ahhoz, hogy az ember ilyen rövid idő alatt globálisan kezdjen gondolkodni, és átértékelje egzisztenciális kilátásait – gondolkodása továbbra is megmarad élete megszokott koordinátái között. Sokunk számára riasztóbb a gondolat, hogy elzárnak bennünket szeretteinktől, korlátozzák utazási, szórakozási, társadalmi szokásainkat, mint maga a betegség, mely eddig nem érintett valamennyiünket közvetlenül.

Ma, amikor a megbetegedések és a súlyos esetek száma drasztikusan emelkedik, és mikorra már legtöbbször van olyan kollégája, barátja, szomszédja vagy családtagja, akit megfertőzött a koronavírus, lassan változik a helyzet.

A kérdés ma az, hogy milyen gyorsan eszmélünk.

A nyári nyugodt időszaknak vége, nehéz hónapok állnak előttünk, egyre szaporodó és egyre súlyosabb esetszámokkal. Az orvosok, az ápolók, a kórházak, a mentők megfeszített munka árán sem képesek egyedül megbirkózni a járvánnyal. Ahhoz a lakosság segítségére is szükség van, ahhoz mi is kellünk. A következő napokban-hetekben derül el, milyen lesz a tél, az év vége, ahogy az is, hogy békés és áldott lesz-e a karácsony, tudunk-e majd jó szívvel bőséget kívánni az új esztendőben.

A ma tettein keresztül befolyásoljuk a holnapot, és most mindannyiunk cselekedete számít.

Aki ma fertőzött meg, annál négy-öt nap múlva mutathatók ki a betegség tünetei, és súlyosabb lefolyásnál átlagosan egy hét múlva kerül kórházba. A legsúlyosabb esetekben a kétoldali tüdőgyulladásos betegeinket három-hat hétig kell lélegeztetni a gyógyulásig. Vagyis a szalagcímekben megjelenő kórházi és intenzív osztályos esetek és halálozások száma jellemzően egy-hat héttel korábbi találkozások eredménye.

Semmelweis Ignác így fogalmaz: „Bármily fájdalmas, bármily nyomasztó is [...] a beismerés, nem a letagadásban rejlik az ellenszere.”

Az év első felében azért volt oly sikeres a védekezésünk, mert a gyors kormányzati döntések azonnal megjelentek a lakosság mindennapjaiban, és a szabályokat mindannyian betartottuk. Fegyelmeztettek és figyelmesek voltunk. Kontaktusaink és találkozásaink gyakoriságát hatvan-kilencven százalékkal csökkentettük. Ez nyilvánvalóan a mi kapcsolatokra épülő és általuk meghatározott lényünknek komoly veszteség volt, nem beszélve azokról, akik munkahelyüket vagy bevételeiket veszítették el a bezárkózás miatt.

Mégis képesek voltunk rá, s így a járványt gyakorlatilag még annak magyarországi kifejlődése előtt meg tudtuk állítani. Ám világunkat, családjainkat, a gazdaságot annyira megviselte a pár hónapos karantén, hogy abban mindannyian egyetértünk, nem szeretnénk, ha ismét szükség volna egy ilyen komplex restriktív intézkedési csomagra. Ennek viszont ára van, és ez az ár az alkalmazkodás és az átmeneti önkorlátozás.

A védőoltás megérkezéséig együtt kell élnünk a vírussal, tudva, miként vigyázunk magunkra és szeretteinkre, egész környezetünkre.

Nem felejtve ösztönösen!

Tavasszal még nem ismertük a vírust, ma már tudjuk, hogy hol képes a legnagyobb pusztításra, mikor veszélyes, és így felkészülhetünk a megfékezésére. S mert csak nagy nehézségek és áldozatok árán lehetne még egyszer bezárni az országot úgy, ahogy a járvány első hullámának idején tettük, ezért most a miénk, mindannyiunké a

felelősség, hogy ne így legyen.

Azt javaslom, hogy ne tagadjuk le a veszélyt, hanem ismerjük be, azaz mindent tegyünk meg annak érdekében, hogy a megbetegedést elkerüljük! Nem tudjuk kiszámítani, szervezetünk milyen immunválaszt ad a fertőzésre, nem tudjuk, milyen hatás ér bennünket. Az nagyon eltérő és megjósolhatatlan, hogy mire hogyan hat a vírus, de tudjuk, hogy az idősök és a krónikus betegségben szenvedők, a cukorbeteg, a kardiológiai vagy az onkológiai betegséggel küzdők nagyobb veszélyben vannak, s mindez mégsem jelenti azt, hogy minden fiatal tünetmentesen esik át a fertőzésen. És az sem mondható el, hogy csak a krónikus betegek veszélyesek a Covid-19, és hogy a rendszeres sportolás, az egészséges életmód biztosan megvédi a kórházi kezeléstől. Sajnos láttam már lélegeztetőgépen harminc-negyven éves, egészséges, sportos fiatal is.

A gyógyszeres megelőzésben a legfontosabb talán a D-vitamin.

A felnőtteknek napi 3000 nemzetközi egységet ajánlok, a tizenkét év alattiaknak, a gyermekeknek jellemzően 500-at, de az adagolásról érdemes a gyermekorvossal konzultálni. Természetesen a fittség, a jó kondíció és az egészséges, kiegyensúlyozott táplálkozás is fontos.

A betegség kétféle módon károsíthatja szervezetünket: az egyik eset, amikor túlzottan erős immunreakciót vált ki, a másik, amikor gyengét. Az előbbi oka az úgynevezett citokinvihar, amely komoly tüdőgyulladást és többszervi károsodást eredményezhet. A másik reakció – ami inkább az idős korosztálynál alakul ki – az, amikor a már meglévő alapbetegségek, például a szív- és érrendszeri problémák, a vesebetegség vagy az onkológiai tünetek stb. felerősödnek, és a halál oka valójában az alapbetegség súlyosbodása.

A második hullám idejére sokat fejlődtek a közepesen súlyos és súlyos betegek kezelésének lehetőségei. A hazai Richter Gedeon Nyrt. által is gyártott, már FDA minősítéssel rendelkező remdesivir hatékony vírusellenes szer. A remdesivir időben megkezdett kombinációs kezeléssel: immunrendszert szabályozó szteroiddal (dexametasonnal), a Covid-19 antitestben gazdag vérplazmával és a vérhígító gyógyszerekkel kombinálva csökkenti a kórházi kezelés időtartamát és javítja a túlélést. Fontos szerep jut a nagy áramlású oxigénterápiának, noninvazív és invazív lélegeztetésnek, valamint a fizioterápiának is a betegek optimális ellátásában. Enyhébb esetekben egy másik vírusellenes gyógyszer, a favipiravir segítheti a gyógyulást.

Fontos a hiteles és közérthető kommunikáció és példamutatás. A félelem és a passzivitás helyett a tudatosságra és honfitársaink bevonására, az egyéni és közösségi szolidaritásra és felelősségvállalásra lehet építeni.

Szükségünk van a fiatalokra, szólítsuk meg őket! Szükségünk van rájuk a védekezésben, építsünk rájuk! Tudatosítani kell, hogy senki nem hibás a vírus terjesztéséért! Nyerjük meg újra honfitársainkat az együttműködésre, és indítsuk el a Semmelweis 2.1 programot a második hullám megfékezése érdekében!

Lassítani kell a vírus korlátlan terjedését! A járványt a széles körű, a már remélhetőleg karnyújtásnyira lévő oltás tudja megállítani. Addig azonban közös érdekünk, hogy csökkentsük a kapcsolatok számát! Csak azokkal találkozzunk személyesen, akikkel feltétlenül fontos. Kerüljük az utazást, az összejöveleket! Ha összefogunk, és mindannyian betartjuk az alapvető szabályokat, vagyis maszkot visel gyermek és felnőtt bel- és kültéren egyaránt, amikor nem tudjuk biztosítani magunk körül a másoktól való másfél méteres távolságot, akkor sikeresek leszünk.

Ha a maszkviselést nyolcvanszázalékos szintre tudjuk növelni, az önmagában is hatásos tud lenni a járvány megfékezésében.

A védekezés harmadik oszlopa pedig az óránkénti, Semmelweis-féle kézmosás, kézfertőtlenítés és az udvarias távolságtartás, vagyis az ölelkezés és a kézfogás mellőzése.

Amire most mindennél nagyobb szükség van, az az összefogás. Kiemelten fontos, hogy felső légúti tünetekkel, lázasan vagy íz- és szagvesztés esetén ne menjünk közösségbe, munkahelyünkre, és ne engedjük iskolába vagy óvodába a gyerekeinket! Most a biztonság az első.

Semmelweis Ignác magyar orvos előtt tiszteleggett tavasszal a Google és a CNN amerikai hírcsatorna. Az anyák megmentőjeként ismert világhírű magyar orvos hívta fel ugyanis elsőként a figyelmet a kézmosás, a kézfertőtlenítés fontosságára. Ahogy fogalmazott: „Tanításom arra való, hogy az orvosi tudomány tanítói terjesszék, hogy az orvosló és ápoló személyek az utolsó falusi borbélyig, az utolsó falusi bábáig szerinte cselekedjenek; tanításom arra való, hogy elriasszam a szülőházak rémét, hogy megmentsem a feleséget a férj, az anyát a gyermeke számára.”

Szavaira ma, a koronavírus okozta világjárvány idején, amikor újabb és újabb csúcsokat dönt a napi megbetegedettek és a kórházban kezelték száma, különösen oda kell figyelniük, hogy megmentünk anyát, apát, férjet, feleséget, nagyszülőket és gyermeket egymás számára, s hogy családjuk körében várakozhassunk a szeretet ünnepére.

Nem felejtve ösztönösen, s nem megszépítve a valóságot!

Merkely Béla

A szerző egyetemi tanár, a Semmelweis Egyetem rektora

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
